

عنوان مقاله:

تحلیل سطح برخورداری از خدمات عمومی در مقیاس محله ای (مطالعه موردی: محله های شهر اصفهان)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره 16، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فرشاد طهماسبی زاده - آزاد اسلامی واحد نجف آباد

احمد خادم الحسینی - واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی

صفر قائد رحمتی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

اهداف: انجام مطالعات عدالت محور فضایی و جغرافیایی برای شناخت نابرابری فضایی در شهرها برای ایجاد جامعه در خور تعالی انسان یک ضرورت است. محله، کوچکترین سطح تقسیم کالبدی شهر که به طور مستقیم با اساسی ترین نیازهای زندگی انسان در ارتباط است، مهمترین بخش تاثیرپذیر از نابرابری های فضایی می باشد. محله های شهر اصفهان از این قاعده جدا نیستند. هدف این پژوهش تحلیل سطح برخورداری از خدمات عمومی در مقیاس محله ای در محله های شهر اصفهان است. روش: از نظر روش شناسی براساس ماهیت از نوع توصیفی - موردی و تحلیلی است. براساس هدف از نوع کاربردی می باشد. به منظور گردآوری اطلاعات از روش های اسنادی، کتابخانه ای و میدانی و ابزارهای مشاهده، پرسش نامه، آرشیه های اطلاعاتی شهرداری اصفهان استفاده شده است. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از مدل های شاخص توسعه انسانی (HDI)، آزمون های آمار فضایی، همبستگی فضایی شاخص موران و میانگین نزدیکترین همسایه و تحلیل های ZONAL در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) به صورت ترکیبی بر اساس مدل مفهومی استفاده شده است. یافته ها/ نتایج: نتیجه نشان می دهد که نابرابری در توزیع شاخص های عدالت فضایی با عملکرد محله ای در بین محله های شهر اصفهان وجود دارد و این نقش مهمی در ایجاد دوگانگی فضایی در شهر اصفهان داشته است. این نابرابری فضایی در درون هر محله شهر نیز وجود دارد. در پهنه شهر اصفهان جزیره هایی با سطح برخورداری بالا در مقابل سطح وسیع با برخورداری کم شکل گرفته است.

کلمات کلیدی:

اصفهان، محله، عدالت اجتماعی، عدالت فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1351095>

